

(สำเนา)

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา
ว่าด้วยมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของคณาจารย์
พ.ศ. ๒๕๕๓

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานภาระงานทางวิชาการของคณาจารย์
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา
พ.ศ. ๒๕๕๐ สภามหาวิทยาลัยบูรพา จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยมาตรฐานภาระงาน
ทางวิชาการของคณาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยมาตรฐานภาระงานทางวิชาการ
ของคณาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๓ ฉบับลงวันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ฉบับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“คณาจารย์” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ และตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามที่สภามหาวิทยาลัย
กำหนด ตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้หมายความ
รวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ หรือตำแหน่งอื่น
ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด ตามมาตรา ๑๘ (ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนใน
สถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนใน
สถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๕

“หน่วยชั่วโมง” หมายความว่า ระยะเวลาห้าสิบนาที

“ภาระงาน” หมายความว่า ภาระงานสอน วิจัยหรือผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น
ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด ภาระงานด้านวิชาการอื่น บริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม งานบริหาร
และภาระงานอื่นที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัยหรือส่วนงาน

ข้อ ๕ ผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ต้องมีภาระงานทั้งหมดขั้นต่ำไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา โดยมีภาระงานสอนทั้งหมดขั้นต่ำไม่น้อยกว่าร้อยละ เจ็ดสิบของภาระงานทั้งหมดขั้นต่ำ ซึ่งการสอนแต่ละรายวิชาต้องมีรายละเอียดของรายวิชาและรายงาน ผลการดำเนินการของรายวิชาในแต่ละรายวิชา ตามแนวทางของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ นอกจากนี้จะต้องจัดชั่วโมงให้คำปรึกษาทางวิชาการแก่นิสิตอย่างน้อย ๒ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์

ข้อ ๖ ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ อย่างน้อยต้องมีภาระงานดังต่อไปนี้

๖.๑ มีภาระงานไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา โดยมีภาระงานสอนทั้งหมดขั้นต่ำไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบห้าของภาระงานทั้งหมดขั้นต่ำ ซึ่งการ สอนแต่ละรายวิชาต้องมีรายละเอียดของรายวิชาและรายงานผลการดำเนินการของรายวิชาในแต่ละ รายวิชา ตามแนวทางของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ นอกจากนี้จะต้องจัดชั่วโมง ให้คำปรึกษาทางวิชาการแก่นิสิตอย่างน้อย ๒ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์

๖.๒ มีภาระงานที่ปรากฏเป็นผลงานทางวิชาการ ดังต่อไปนี้

- (๑) งานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ปีละหนึ่งรายการ หรือ
- (๒) ตำรา หรือหนังสือที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดปีละหนึ่งรายการ หรือ
- (๓) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่เทียบได้กับงานวิจัยตาม (๑) ปีละหนึ่งรายการ หรือ
- (๔) บทความทางวิชาการ ปีละสองรายการ

ข้อ ๗ ผู้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ อย่างน้อยต้องมีภาระงาน ดังต่อไปนี้

๗.๑ มีภาระงานไม่น้อยกว่าสามสัปดาห์หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา โดยมี ภาระงานสอนทั้งหมดขั้นต่ำไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบของภาระงานทั้งหมดขั้นต่ำ ซึ่งการสอนแต่ละ รายวิชาต้องมีรายละเอียดของรายวิชาและรายงานผลการดำเนินการของรายวิชาในแต่ละรายวิชา ตาม แนวทางของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ นอกจากนี้จะต้องจัดชั่วโมงให้คำปรึกษา ทางวิชาการแก่นิสิตอย่างน้อย ๒ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์

๗.๒ มีภาระงานที่ปรากฏเป็นผลงานทางวิชาการดังต่อไปนี้

- (๑) งานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ปีละ หนึ่งรายการ หรือ
- (๒) งานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดปีละสองรายการ หรือ
- (๓) ตำรา หรือหนังสือที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดปีละสองรายการ หรือ
- (๔) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่เทียบได้กับงานวิจัยตาม (๒) ปีละสองรายการ

ข้อ ๘ ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ อย่างน้อยต้องมีภาระงาน ดังต่อไปนี้

๘.๑ มีภาระงานไม่น้อยกว่าสามสิบห้าหน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา โดยมีภาระงานสอนทั้งหมดขั้นต่ำไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของภาระงานทั้งหมดขั้นต่ำ ซึ่งการสอนแต่ละรายวิชาต้องมีรายละเอียดของรายวิชาและรายงานผลการดำเนินการของรายวิชาในแต่ละรายวิชา ตามแนวทางของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ นอกจากนี้จะต้องจัดชั่วโมงให้คำปรึกษาทางวิชาการแก่นักศึกษาอย่างน้อย ๒ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์

๘.๒ มีภาระงานที่ปรากฏเป็นผลงานทางวิชาการดังต่อไปนี้

(๑) งานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดปีละหนึ่งรายการ หรือ

(๒) ตำราหรือหนังสือที่ได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดปีละสองรายการ หรือ

(๓) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่เทียบได้กับงานวิจัยตาม (๑) ปีละหนึ่งรายการ

ข้อ ๙ ในกรณีที่สาขาวิชาใดไม่มีวารสารระดับนานาชาติเผยแพร่ผลงาน ให้มหาวิทยาลัยประกาศกำหนดวารสารทางวิชาการเพื่อการเผยแพร่ ทั้งนี้โดยความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยบูรพา

ข้อ ๑๐ ผลงานทางวิชาการตามข้อ ๖ ข้อ ๗ และข้อ ๘ แต่ละรายการอาจเป็นผลงานของผู้ดำรงตำแหน่งวิชาการแต่ผู้เดียว หรือเป็นผลงานร่วมกับผู้อื่นก็ได้

กรณีที่ เป็นผลงานร่วมกับผู้อื่น เมื่อนำผลงานแต่ละรายการมารวมกันแล้วต้องไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบ

ข้อ ๑๑ การคิดภาระงานของคณาจารย์ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการในภาคผนวก ก แนบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๒ คำจำกัดความและลักษณะการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการให้เป็นไปตามที่ ก.พ.อ. กำหนด ตามรายละเอียดในภาคผนวก ข แนบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๓ กรณีที่คณาจารย์ไปดำรงตำแหน่งอธิการบดี ให้ยกเว้นภาระงานดังกล่าวในข้อ ๕ หรือข้อ ๖ หรือข้อ ๗ หรือข้อ ๘ แล้วแต่กรณี

กรณีที่คณาจารย์ไปดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี หรือหัวหน้าส่วนงาน ให้มีภาระงานไม่น้อยกว่าสามสิบห้าหน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา โดยให้ยกเว้นภาระงานที่เป็นผลงานทางวิชาการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการภาระงานของคณาจารย์ในภาคผนวก ก ข้อ ๖

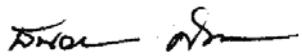
กรณีที่คณาจารย์ไปดำรงตำแหน่งผู้ช่วยอธิการบดี รองหัวหน้าส่วนงาน ประธานสภาพนักงาน ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้ง หัวหน้าภาควิชาหรือตำแหน่งเทียบเท่า ให้มีภาระงานไม่น้อยกว่าสามสิบห้าหน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา โดยให้ยกเว้นภาระงานที่เป็นผลงานทางวิชาการปีเว้นปีตามหลักเกณฑ์และวิธีการภาระงานของคณาจารย์ในภาคผนวก ก ข้อ ๖

ข้อ ๑๕ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติให้คณะกรรมการประจำคณะวินิจัยและเสนออธิการบดีวินิจัยถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓

(ลงชื่อ) เกษม สุวรรณกุล
(ศาสตราจารย์เกษม สุวรรณกุล)
นายกสภามหาวิทยาลัยบูรพา

สำเนาถูกต้อง

(นางธนวรรณ ศักดากัมปนาท)

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

ภาคผนวก ก

หลักเกณฑ์และวิธีการคิดภาระงานของคณาจารย์

.....

๑. ภาระงานสอน

๑.๑ ภาระงานสอนในระดับปริญญาตรี

การสอนแบบบรรยายให้ ๑ หน่วยกิตบรรยายเท่ากับ ๔ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์

การสอนแบบปฏิบัติการ ๑ หน่วยกิต ให้คิดดังนี้

- กรณีที่เป็นวิชาที่สอน ๒ หน่วยชั่วโมง ให้คิด ๕.๕ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์

- กรณีที่เป็นวิชาที่สอน ๑ หน่วยชั่วโมง ให้คิด ๖.๕ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์

๑.๒ ภาระงานสอนในระดับบัณฑิตศึกษา

การสอนแบบบรรยายให้ ๑ หน่วยกิตบรรยายเท่ากับ ๖ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์

การสอนแบบปฏิบัติการ ๑ หน่วยกิต ให้คิดดังนี้

- กรณีที่เป็นวิชาที่สอน ๒ หน่วยชั่วโมง ให้คิด ๑๑.๕ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์

- กรณีที่เป็นวิชาที่สอน ๑ หน่วยชั่วโมง ให้คิด ๑๒.๕ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์

๑.๓ ภาระงานสอนตามข้อ ๑.๑ และข้อ ๑.๒ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

๑.๓.๑ การสอนแบบบรรยายในระดับปริญญาตรี ซึ่งเทียบไว้ ๔ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์
ครอบคลุมภาระงานในการเตรียมการสอน ๒ หน่วยชั่วโมง การบรรยาย ๑ หน่วยชั่วโมง และการตรวจ
งานนิสิต ๑ หน่วยชั่วโมง

๑.๓.๒ การสอนแบบปฏิบัติการในระดับปริญญาตรี

ก. ซึ่งเทียบไว้ ๕.๕ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ ครอบคลุมภาระงานในการเตรียม
การสอน ๒.๕ หน่วยชั่วโมง การสอนปฏิบัติ ๒ หน่วยชั่วโมง และตรวจงานนิสิต ๑ หน่วยชั่วโมง

ข. ซึ่งเทียบไว้ ๖.๕ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ ครอบคลุมภาระงานในการเตรียม
การสอน ๒.๕ หน่วยชั่วโมง การสอนปฏิบัติ ๓ หน่วยชั่วโมง และตรวจงานนิสิต ๑ หน่วยชั่วโมง

๑.๓.๓ การสอนแบบบรรยายในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งเทียบไว้ ๖ หน่วยชั่วโมงต่อ
สัปดาห์ ครอบคลุมภาระงานในการเตรียมการสอน ๔ หน่วยชั่วโมง การบรรยาย ๑ หน่วยชั่วโมง และ
ตรวจงานนิสิต ๑ หน่วยชั่วโมง

๑.๓.๔ การสอนแบบปฏิบัติการในระดับบัณฑิตศึกษา

ก. ซึ่งเทียบไว้ ๑๑.๕ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ ครอบคลุมภาระงานในการเตรียม
การสอน ๔ หน่วยชั่วโมง การสอนปฏิบัติ ๒ หน่วยชั่วโมง และตรวจงานนิสิต ๑.๕ หน่วยชั่วโมง

ข. ซึ่งเทียบไว้ ๑๒.๕ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ ครอบคลุมภาระงานในการเตรียม
การสอน ๔ หน่วยชั่วโมง การสอนปฏิบัติ ๓ หน่วยชั่วโมง และตรวจงานนิสิต ๑.๕ หน่วยชั่วโมง

๑.๓.๕ การสอนระดับปริญญาตรีสำหรับการบรรยายในส่วนที่มีนิสิตเกินกว่า ๕๐ คน และสำหรับภาคปฏิบัติในส่วนที่มีนิสิตเกินกว่า ๒๕ คน ให้คิดภาระงานในส่วนการตรวจงานนิสิตเพิ่มตามสัดส่วนของนิสิตที่ลงทะเบียนจริง

๑.๓.๖ การสอนระดับบัณฑิตศึกษาสำหรับการบรรยายในส่วนที่มีนิสิตเกินกว่า ๒๐ คน และสำหรับการปฏิบัติการในส่วนที่มีนิสิตเกินกว่า ๑๐ คน ให้คิดภาระงานในส่วนการตรวจงานบัณฑิตเพิ่มตามสัดส่วนของบัณฑิตลงทะเบียนจริง

๑.๔ ในกรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง หัวหน้าภาควิชาหรือประธานสาขาวิชา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะ อาจกำหนดวิธีการภาระงานสอนแตกต่างไปจากภาระงานสอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑.๑ หรือข้อ ๑.๒ หรือข้อ ๑.๓ ก็ได้

๑.๕ ภาระงานสอนในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีให้เป็นไปตามที่คณะกำหนด
กรณีที่หลักสูตรกำหนดให้จัดการเรียนการสอนในภาคเรียนฤดูร้อนให้คิดภาระงานสอนหน่วย ชั่วโมงต่อหน่วยกิต เป็น ๒ เท่า ของภาคการศึกษา

๑.๖ การสอนนิสิตที่มีการแบ่งกลุ่มนิสิต ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. หรือมหาวิทยาลัยกำหนดให้คิดภาระงานสอนแยกตามกลุ่มและเวลาที่มีการสอนจริง

การสอนที่มีอาจารย์ร่วมสอนเป็นทีมและร่วมสอนทุกครั้ง ให้อาจารย์แต่ละคนที่ร่วมสอนจริงมีภาระงานสอนในวิชานั้นเต็มตามจำนวนภาระงานสอนครั้งนั้น ๆ ตลอดจนการสอนรายวิชาสัมมนา การพิจารณาภาระงานสอน ให้อยู่ในความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะ

๑.๗ การสอนรายวิชาที่มีลักษณะพิเศษกำหนดปริมาณภาระงานเทียบเท่าดังนี้

๑.๗.๑ ภาระงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี ได้แก่

๑.๗.๑.๑ วิชาการฝึกประสบการณ์ภาคสนามหรือสัมมนา ให้คิดคำนวณ ภาระงานตามลักษณะของงานและเวลาที่ปฏิบัติจริง ให้อยู่ในความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะ

๑.๗.๑.๒ วิชาการศึกษาค้นคว้าอิสระหรือโครงการ

(๑) ประธานคณะกรรมการหรือที่ปรึกษาวิชาการศึกษาค้นคว้าอิสระ
๑ เรื่อง เทียบเท่าไม่เกิน ๓ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา (ตามที่คณะกรรมการประจำคณะกำหนด) ทั้งนี้ ให้นับภาระงานได้ไม่เกินหนึ่งภาคการศึกษา

(๒) อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ให้คิดภาระงานเทียบเท่าไม่เกิน ๒ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ (ตามที่คณะกรรมการประจำคณะกำหนด) ทั้งนี้ ให้นับภาระงานได้ไม่เกินหนึ่งภาคการศึกษา

(๓) กรณีที่มีอาจารย์ที่ปรึกษาร่วมมากกว่า ๑ คน ให้คิดสัดส่วนภาระงานตามจำนวนอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

๑.๗.๒ ภาระงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา ได้แก่

๑.๗.๒.๑ งานควบคุมวิทยานิพนธ์และงานนิพนธ์ สามารถนับเป็นภาระงานได้ไม่เกิน ๒๕ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา

(๑) งานที่ปรึกษาและควบคุมวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาหลักให้คำนวณภาระงาน ๕ หน่วยชั่วโมงต่อ ๑ เรื่องต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา ทั้งนี้ แต่ละเรื่องให้นับภาระงานได้ไม่เกิน ๓ ภาคการศึกษาต่อเนื่องกัน โดยเริ่มนับตั้งแต่ภาคการศึกษาที่นิสิต ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ได้ สำหรับปริญญาโท และไม่เกิน ๖ ภาคการศึกษา ต่อเนื่องกัน สำหรับระดับปริญญาเอก แผน ก ๑ และไม่เกิน ๕ ภาคการศึกษาต่อเนื่องกัน สำหรับ ปริญญาเอกแผน ก ๒

ในกรณีที่ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ให้คิดภาระเทียบเท่า ๒ หน่วย ชั่วโมงต่อสัปดาห์

(๒) งานที่ปรึกษา งานนิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา หลักให้คำนวณภาระงาน ๓ หน่วยชั่วโมงต่อ ๑ เรื่องต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา ทั้งนี้ แต่ละเรื่องให้นับภาระงานได้ ๑ ภาคการศึกษา โดยเริ่มนับตั้งแต่ภาคการศึกษาที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำงาน นิพนธ์ได้

ในกรณีที่ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ให้คิดภาระเทียบเท่า ๑ หน่วย ชั่วโมงต่อสัปดาห์

๑.๗.๒.๒ กรรมการสอบปากเปล่าต่อนิสิต ๑ คน คิดคำนวณภาระงานเทียบเท่า ๓ หน่วยชั่วโมงต่อกรรมการต่อเรื่อง สามารถนับเป็นภาระงานได้ไม่เกิน ๑๕ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ ต่อภาคการศึกษา

๑.๗.๒.๓ กรรมการออกและตรวจข้อสอบข้อเขียนการสอบประมวลความรู้ หรือการสอบวัดคุณสมบัติ คิดคำนวณภาระงานเทียบเท่า ๑ หน่วยชั่วโมง

๑.๗.๒.๔ วิชาการฝึกประสบการณ์ภาคสนามหรือสัมมนา ให้คิดคำนวณภาระงาน ตามลักษณะของงานและเวลาที่ปฏิบัติจริง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะ

๑.๗.๒.๕ วิชาการศึกษาค้นคว้าอิสระหรือโครงการให้คิดคำนวณภาระงานการเป็นที่ปรึกษาโครงการ ๑ เรื่องเทียบเท่า ๓ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ ต่อภาคการศึกษา ทั้งนี้ ให้นับภาระงานได้ ไม่เกิน ๑ ภาคการศึกษา

๒. ภาระงานวิจัยหรือผลงานทางวิชาการลักษณะอื่นตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

ภาระงานวิจัย

ภาระงานในการทำวิจัย ซึ่งรวมถึงภาระในการเขียนเสนอโครงการ การดำเนินการวิจัย และการทำรายงาน และเผยแพร่ผลงานในภาคการศึกษานั้น ให้พิจารณาจากแหล่งทุนวิจัยหรือจำนวนเงินทุน วิจัย โดยพิจารณาตามแนวปฏิบัติ ดังนี้

๒.๑ แหล่งทุนวิจัย

๒.๑.๑ งานวิจัยที่ได้รับทุนระดับมหาวิทยาลัย หมายถึง เงินอุดหนุนจาก มหาวิทยาลัยหรือจากหน่วยงานภายนอกที่มอบให้แก่มหาวิทยาลัย คิดภาระงานเทียบเท่า ๓ หน่วยชั่วโมงต่อ สัปดาห์ ตามระยะเวลาที่ได้รับทุน

๒.๑.๒ ทุนระดับประเทศ ได้แก่ ทุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ คิถการะงานเทียบเท่า ๖ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตามระยะเวลาที่ได้รับทุน

๒.๑.๓ ทุนระดับนานาชาติ (ทุนวิจัยจากต่างประเทศที่มีกรรมการตรวจสอบติดตามและประเมินผล) คิถการะงานเทียบเท่า ๑๖ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตามระยะเวลาที่ได้รับทุน ส่วนทุนระดับนานาชาติอื่น ๆ ให้คิถตามข้อ ๒.๑.๑)

๒.๑.๔ โครงการวิจัยที่ไม่ได้รับทุนจากหน่วยงานของรัฐ หรือแหล่งทุนจากต่างประเทศให้คิถการะงานตามหน่วยชั่วโมงจริงต่อสัปดาห์ แต่ต้อง ไม่นเกิน ๓ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์

๒.๒ จำนวนเงินทุนวิจัย

๒.๒.๑ งานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ ให้กำหนดจำนวนเงินที่ได้รับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี คิถการะงานเทียบเท่า ๔ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ และวงเงินที่ได้รับเกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี แต่ไม่ถึง ๕๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี ให้คิถการะงานเทียบเท่า ๘ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ และวงเงินที่ได้รับตั้งแต่ ๕๐๐,๐๐๐ บาทต่อขึ้นไป ให้คิถการะงานเทียบเท่า ๑๒ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์

๒.๒.๒ งานวิจัยด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ให้กำหนดจำนวนเงินที่ได้รับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี คิถการะงานเทียบเท่า ๔ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ วงเงินที่เพิ่มขึ้นทุก ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี แต่ไม่ถึง ๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี ให้คิถการะงานเทียบเท่า ๘ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ และวงเงินที่ได้รับตั้งแต่ ๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อขึ้นไป คิถการะงานเทียบเท่า ๑๒ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์

๒.๓ การแบ่งสัดส่วนผลงานวิจัย

๒.๓.๑ กรณีที่โครงการวิจัยใดมีผู้ร่วมวิจัยหลายคน ให้แบ่งสัดส่วนตามภาระงานที่ปฏิบัติจริง โดยต้องมีเอกสารรับรองซึ่งกันและกัน เว้นแต่หัวหน้าโครงการวิจัยให้คิถการะงานเต็ม

๒.๓.๒ กรณีที่ไม่ได้แบ่งงานเป็นลายลักษณ์อักษร คิถการะงานให้หัวหน้าโครงการวิจัย ร้อยละ ๖๐ ให้ผู้ร่วมงาน ร้อยละ ๔๐ โดยแบ่งให้เป็นสัดส่วนกระจายไปตามจำนวนผู้ร่วมงานเท่า ๆ กัน

๒.๓.๓ กรณีที่ผู้วิจัยได้รับทุนวิจัยหลายโครงการ ให้สามารถนำไปนับภาระงานได้ทุกโครงการ

๒.๔ การนับระยะเวลาของโครงการวิจัย

กรณีโครงการวิจัยมีระยะเวลาเริ่มต้นในสัญญาอยู่ระหว่างภาคการศึกษา และมีระยะเวลาเริ่มต้นของสัญญาน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของภาคการศึกษานั้น ให้นับภาระงานในภาคการศึกษาถัดไป

๒.๕ การเผยแพร่ผลงานวิจัย

๒.๕.๑ การเผยแพร่ระดับประเทศ ดังนี้

๒.๕.๑.๑ รูปแบบ Proceeding ที่มี Peer Review คิถการะงานเทียบเท่า ๔ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษาต่อเรื่อง

๒.๕.๑.๒ บทความวิจัย (Research Article) คิดภาระงานเทียบเท่า
๘ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษาต่อเรื่อง

๒.๕.๒ การเผยแพร่ระดับนานาชาติ ดังนี้

๒.๕.๒.๑ รูปแบบ Proceeding ที่มี Peer Review คิดภาระงานเทียบเท่า
๘ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษาต่อเรื่อง

๒.๕.๒.๒ บทความวิจัย (Research Article) คิดภาระงานเทียบเท่า
๑๒ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษาต่อเรื่อง

ผลงานทางวิชาการลักษณะอื่นตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

ให้คณะกรรมการประจำคณะกำหนดรายละเอียดและรายงานให้มหาวิทยาลัยทราบ

๓. ภาระงานด้านวิชาการอื่น

ภาระงานด้านวิชาการอื่น ได้แก่ การเขียนตำรา เอกสารคำสอน เอกสารประกอบการสอน
บทความวิชาการ การผลิตสื่อการสอน งานสิ่งประดิษฐ์ การออกแบบหรืองานสร้างสรรค์ หรือผลงาน
วิชาการอื่น ๆ ซึ่งเผยแพร่หรือจัดทำแล้วเสร็จในปีนั้น มีวิธีคิดภาระงานดังนี้

๓.๑ ตำราหรือเอกสารคำสอน คิดภาระงานเทียบเท่า ๓ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาค
การศึกษา ไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษา โดยความเห็นชอบของภาควิชาหรือประธานสาขาวิชา

๓.๒ เอกสารประกอบการสอน คิดภาระงานเทียบเท่า ๒ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาค
การศึกษา ไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษา โดยความเห็นชอบของภาควิชาหรือประธานสาขาวิชา

๓.๓ งานในข้อ ๓.๑ และ ๓.๒ ที่ได้รับรางวัล คิดภาระงานเทียบเท่า ๘ หน่วยชั่วโมงต่อ
สัปดาห์ต่อภาคการศึกษา ไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษา โดยความเห็นชอบของภาควิชาหรือประธาน
สาขาวิชา

๓.๔ บทความทางวิชาการที่ได้รับการยอมรับว่ามีเนื้อหาถูกต้องทางวิชาการและได้เผยแพร่
ในวารสารระดับนานาชาติของสาขาวิชานั้น ๆ ๑ บทความ คิดภาระงานเทียบเท่า ๔ หน่วยชั่วโมงต่อ
สัปดาห์ต่อภาคการศึกษา

๓.๕ บทความทางวิชาการที่ได้รับการยอมรับว่ามีเนื้อหาถูกต้องทางวิชาการและได้พิมพ์เผยแพร่
ในวารสารทางวิชาการของสาขาวิชานั้น ๑ บทความ คิดภาระงานเทียบเท่า ๓ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์
ต่อภาคการศึกษา

๓.๖ งานตามข้อ ๓.๑ ถึงข้อ ๓.๕ ที่มีผู้เขียนร่วมกันหลายคนให้แบ่งภาระงานตามสัดส่วนของ
การทำงาน

๓.๗ การผลิตสื่อการสอน ๑ เรื่อง คิดภาระงานเทียบเท่า ๓ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาค
การศึกษา

๓.๘ งานสิ่งประดิษฐ์ การออกแบบ หรืองานสร้างสรรค์ คิดภาระงาน ดังนี้

๓.๘.๑ งานสิ่งประดิษฐ์ การออกแบบ หรืองานสร้างสรรค์ คิดภาระงาน ๑ งาน เทียบเท่า
๘ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา

๓.๘.๒ สิทธิบัตร คิดภาระงาน ๑ งาน เทียบเท่า ๑๒ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา

๓.๘.๓ อนุสิทธิบัตร คิดภาระงาน ๑ งาน เทียบเท่า ๘ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา

๓.๘.๔ ลิขสิทธิ์ คิดภาระงาน ๑ งาน เทียบเท่า ๘ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา
“ลิขสิทธิ์ หมายถึง งานสร้างสรรค์ประเภทวรรณกรรม นาฏกรรม ศิลปกรรม ดนตรีกรรม โสตทัศนวัสดุ ภาพยนตร์ สิ่งบันทึกเสียง งานแพร่เสียงแพร่ภาพ หรืองานอื่นใดในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ หรือแผนกศิลปะ ของผู้สร้างสรรค์ไม่ว่างานดังกล่าวจะแสดงออกโดยวิธีหรือรูปแบบอย่างไร

การคุ้มครองลิขสิทธิ์ไม่คลุมถึงความคิด หรือขั้นตอน กรรมวิธีหรือระบบ หรือวิธีใช้หรือทำงาน หรือแนวความคิด หลักการ การค้นพบ หรือทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ หรือคณิตศาสตร์”
(ตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗)

๓.๘ การเสนอผลงานในประเทศ คิดภาระงานเทียบเท่า ๑ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อเรื่อง

๓.๑๐ การเสนอผลงานในต่างประเทศ คิดภาระงานเทียบเท่า ๒ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อเรื่อง
ในกรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง หัวหน้าภาควิชาหรือประธานหลักสูตรหรือประธานสาขาวิชา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำคณะ อาจกำหนดให้อาจารย์มีส่วนดำเนินการงานมากหรือน้อยกว่าที่กำหนดตามข้อ ๓.๑ ถึงข้อ ๓.๑๐

๔. ภาระงานด้านบริการวิชาการ

งานบริการวิชาการ คิดภาระงานตลอดภาคการศึกษาไม่เกิน ๖ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ ดังนี้

๔.๑ งานทดสอบหรือวิเคราะห์ ๑ เรื่อง คิดภาระงานเทียบเท่า ๒ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์

๔.๒ งานออกแบบ ๑ เรื่อง คิดภาระงานเทียบเท่า ๓ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์

๔.๓ งานฝึกอบรม (วิทยากร) หรืองานสอนภายนอกที่ได้รับความเห็นชอบจากมหาวิทยาลัย ๑ หน่วยชั่วโมงบรรยาย คิดภาระงานเทียบเท่า ๑ หน่วยชั่วโมง

๔.๔ ที่ปรึกษาชุมชน ๑ เรื่อง คิดภาระงานเทียบเท่า ๑ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์

๔.๕ ที่ปรึกษางานวิจัยจากหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย ๑ เรื่อง คิดภาระงานเทียบเท่า ๓ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์

๔.๖ โครงการบริการวิชาการของหน่วยงาน หรือการบริการวิชาการอื่น ๆ นอกหน่วยงานให้คณะกรรมการประจำคณะเป็นผู้กำหนดหน่วยภาระงาน

ข้อ ๔.๑ ถึงข้อ ๔.๖ ระยะเวลาในการดำเนินการให้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าภาควิชาหรือประธานหลักสูตรหรือประธานสาขาวิชา โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำคณะ

๕. ภาระงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

งานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ การเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกรรมการในงานที่เกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุนในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมรูปแบบต่าง ๆ คิดภาระงานเทียบเท่า ๒ หน่วยชั่วโมงต่อครั้งต่อเรื่อง สำหรับการเป็นผู้มีส่วนร่วมในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในรูปแบบต่าง ๆ คิดภาระงานเทียบเท่า ๑ หน่วยชั่วโมงต่อครั้งต่อเรื่อง และตลอดภาคการศึกษาคิดไม่เกิน ๖ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์

๖. ภาระงานด้านบริหาร

งานบริหาร ได้แก่ งานที่เกี่ยวข้องกับการเป็นผู้บริหารหรือกรรมการทำงานเฉพาะกิจต่าง ๆ ให้คิดภาระงานดังนี้

๖.๑ รองอธิการบดี หรือหัวหน้าส่วนงาน คิดภาระงานเทียบเท่า ๒๔ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ ให้ยกเว้นภาระงานที่เป็นผลงานทางวิชาการ

๖.๒ ผู้ช่วยอธิการบดี รองหัวหน้าส่วนงาน ประธานสภาพนักงาน ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งหัวหน้าภาควิชาหรือตำแหน่งเทียบเท่า คิดภาระงานเทียบเท่า ๑๒ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ ให้ยกเว้นภาระงานที่เป็นผลงานทางวิชาการปีเว้นปี

๖.๓ ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนงาน รองหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” รองหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ กรรมการสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภาวิชาการ กรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ประธานสาขาวิชา รองหัวหน้าภาควิชา คิดภาระงานเทียบเท่า ๘ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์

๖.๔ สมาชิกสภาพนักงาน กรรมการประจำคณะ กรรมการอื่นที่เทียบเท่า ซึ่งมีข้อบังคับหรือระเบียบของมหาวิทยาลัยรองรับ คิดภาระงานเทียบเท่า ๕ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์

๖.๕ กรรมการเฉพาะกิจ ที่ไม่มีข้อบังคับหรือระเบียบของมหาวิทยาลัยรองรับ คิดภาระงานเทียบเท่า ๐.๕ หน่วยชั่วโมงต่อครั้ง และตลอดปีการศึกษา คิดภาระงานเทียบเท่าไม่เกิน ๔ หน่วยชั่วโมง หรือคิดจากการประเมินของกรรมการประจำคณะ

๖.๖ ข้อ ๖.๑ ถึงข้อ ๖.๕ ให้คิดภาระงานข้อใดข้อหนึ่งเท่านั้น

ในกรณีดำรงตำแหน่งไม่ครบรอบปีการศึกษา ให้คิดสัดส่วนของระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง

๗. ภาระงานด้านอื่น ๆ

ภาระงานส่วนกิจการนักเรียนหรือนิสิต ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียนหรือนิสิต โดยจัดเวลาให้คำแนะนำหรือร่วมกิจกรรมนักเรียนหรือนิสิตเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดภาคการศึกษา คิดภาระงานเทียบเท่า ๓ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์ อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมนิสิตเฉพาะกิจ ให้คิดภาระงานเทียบเท่า ๑ หน่วยชั่วโมงต่อครั้งต่อเรื่อง คิดภาระงานเทียบเท่าไม่เกิน ๓ หน่วยชั่วโมงต่อสัปดาห์

ภาคผนวก ข

ลักษณะการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

.....

๑. คำจำกัดความและลักษณะการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

	บทความทางวิชาการ
คำนิยาม	งานเขียนทางวิชาการซึ่งมีการกำหนดประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์อย่างชัดเจน ทั้งนี้มีการวิเคราะห์ประเด็นดังกล่าวตามหลักวิชาการจนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ในประเด็นนั้นได้ อาจเป็นการนำความรู้จากแหล่งต่างๆ มาประมวลร้อยเรียงเพื่อวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ โดยที่ผู้เขียนแสดงทัศนะทางวิชาการของตนไว้อย่างชัดเจนด้วย
รูปแบบ	เป็นบทความที่มีความยาวไม่มากนัก ประกอบด้วยการนำความที่แสดงเหตุผลหรือที่มาของประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์ กระบวนการอธิบายหรือวิเคราะห์และบทสรุป มีการอ้างอิงและบรรณานุกรมที่ครบถ้วนและสมบูรณ์
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้ ๑. เผยแพร่ในรูปของบทความทางวิชาการในวารสารทางวิชาการ ทั้งนี้วารสารทางวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน ๒. เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความในรูปแบบอื่นที่มีการบรรณาธิการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของบทความต่างๆ ในหนังสือนั้นแล้ว ๓. เผยแพร่ในหนังสือประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ของการประชุมทางวิชาการในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ ที่มีการบรรณาธิการประเมินและตรวจสอบคุณภาพของบทความต่างๆ ที่นำเสนอขึ้นแล้ว เมื่อได้เผยแพร่ตามลักษณะข้างต้นและได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “บทความทางวิชาการ” นั้นแล้ว การนำ “บทความทางวิชาการ” นั้น มาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่ง เพื่อนำมาเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ และให้มีการประเมินคุณภาพ “บทความทางวิชาการ” นั้นอีกครั้งหนึ่งจะกระทำไม่ได้

๒. คำจำกัดความและลักษณะการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

	คำรา
คำนิยาม	<p>ผลงานทางวิชาการที่เรียบเรียงขึ้นอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมเนื้อหาสาระของวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชา หรือของหลักสูตรก็ได้ ที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการถ่ายทอดวิชาในระดับอุดมศึกษาในการเรียนการสอนในหลักสูตรระดับอุดมศึกษา</p> <p>เนื้อหาสาระของคำราต้องมีความทันสมัย เมื่อพิจารณาถึงวันที่ผู้ขอขึ้นเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ</p> <p>ทั้งนี้ผู้ขอจะต้องระบุวิชาที่เกี่ยวข้องในหลักสูตรที่ใช้คำราเล่มที่เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการด้วย</p> <p>ผลงานทางวิชาการที่เป็น “คำรา” นี้อาจได้รับการพัฒนาขึ้นจากเอกสารคำสอน จนถึงระดับที่มีความสมบูรณ์ที่สุด ซึ่งผู้อ่านอาจเป็นบุคคลอื่นที่มีใช้ผู้เรียนในวิชานั้น แต่สามารถอ่านและทำความเข้าใจในสาระของคำรานั้นด้วยตนเองได้ โดยไม่ต้องเข้าศึกษาในวิชานั้น</p>
รูปแบบ	<p>เป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การอธิบายหรือการวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิงและบรรณานุกรม ทั้งนี้อาจมีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยและครบถ้วนสมบูรณ์</p> <p>การอธิบายสาระสำคัญมีความชัดเจน โดยอาจใช้ข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่างหรือกรณีศึกษา ประกอบจนผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จ</p>
การเผยแพร่	<p>มีวิธีการเผยแพร่ ดังนี้</p> <p>๑. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์ (PRINTING HOUSE) หรือสำนักพิมพ์ (PUBLISHING HOUSE)</p> <p>หรือ โดยการถ่ายสำเนาเย็บเป็นรูปเล่ม</p> <p>หรือทำในรูปแบบอื่นๆ</p> <p>๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ตัวอย่างเช่น การเผยแพร่ในรูปแบบของซีดีรอม ฯลฯ</p> <p>การเผยแพร่งดกล่าวนั้น จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเท่านั้น จำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน</p> <p>ทั้งนี้ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษา คณะ และ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น และต้องใช้ในการเรียนการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษา</p> <p>เมื่อได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “คำรา” ไปแล้ว การนำ “คำรา” นั้น ไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาใน “คำรา” เพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการและให้มีการประเมินคุณภาพ “คำรา” นั้นอีกครั้งหนึ่งอาจกระทำได้ แต่จะต้องทำ การเผยแพร่ “คำรา” นั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง</p>

๓. คำจำกัดความและลักษณะการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

	หนังสือ
คำนิยาม	ผลงานทางวิชาการที่เรียบเรียงขึ้นโดยมีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคง และให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้นๆ และ/หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงในเชิงเนื้อหาและครอบคลุม โดยไม่จำเป็นต้องสอดคล้องหรือเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือของวิชาใดวิชาหนึ่งในหลักสูตร และไม่จำเป็นต้องนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้เนื้อหาของสาระของหนังสือต้องมีความทันสมัยเมื่อพิจารณาถึงวันที่จัดพิมพ์
รูปแบบ	เป็นรูปเล่มที่ประกอบด้วย คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่อง การวิเคราะห์ การสรุป การอ้างอิง และบรรณานุกรม ทั้งนี้อาจมีอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่ทันสมัยและครบถ้วนสมบูรณ์ การอธิบายสาระสำคัญที่มีความชัดเจน โดยอาจใช้ข้อมูล แผนภาพ ตัวอย่างหรือกรณีศึกษาประกอบจนผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจในสาระสำคัญนั้นได้โดยเบ็ดเสร็จ
การเผยแพร่	มีวิธีการเผยแพร่ ดังนี้ ๑. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์ (PRINTING HOUSE) หรือสำนักพิมพ์ (PUBLISHING HOUSE) ๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ตัวอย่างเช่น การเผยแพร่ในรูปแบบของซีดีรอม ฯลฯ การเผยแพร่งานดังกล่าวนี้ จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเท่านั้น จำนวนพิมพ์เป็นดัชนีหนึ่งที่สามารถแสดงการเผยแพร่อย่างกว้างขวางได้ แต่อาจใช้ดัชนีอื่นวัดความกว้างขวางในการเผยแพร่ได้เช่นกัน ทั้งนี้ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษา คณะ และ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น และต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่เดือน เมื่อได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “หนังสือ” ไปแล้ว การนำ “หนังสือ” นั้นไปแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมเนื้อหาใน “หนังสือ” เพื่อนำมาเสนอขอคำหนดตำแหน่งทางวิชาการและให้มีการประเมินคุณภาพ “หนังสือ” นั้นอีกครั้งหนึ่งอาจกระทำได้แต่จะต้องทำการเผยแพร่ “หนังสือ” นั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง

๔. คำจำกัดความและลักษณะการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

	งานวิจัย
คำนิยาม	ผลงานทางวิชาการที่เป็นงานศึกษาหรืองานค้นคว้าอย่างมีระบบด้วยวิธีวิทยาการวิจัยที่เป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ และมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล คำตอบหรือข้อสรุปรวมที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเอื้อต่อการนำวิชาการนั้นไปประยุกต์
รูปแบบ	อาจจัดได้เป็น ๒ รูปแบบ ดังนี้ ๑. รายงานการวิจัย ที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์และชัดเจนตลอดทั้งกระบวนการวิจัย (Research Process) อาทิ การกำหนดประเด็นปัญหา วัตถุประสงค์ การทำวรรณกรรมปริทัศน์ สมมติฐานการเก็บรวบรวมข้อมูล การพิสูจน์สมมติฐาน การวิเคราะห์ข้อมูล การประมวลสรุปผลและให้ข้อเสนอแนะ การอ้างอิง และอื่นๆ ๒. บทความวิจัย ที่ประมวลสรุปกระบวนการวิจัยในผลงานวิจัยนั้น ให้มีความกระชับและสั้น สำหรับการนำเสนอในการประชุมทางวิชาการ หรือในวารสารทางวิชาการ
การเผยแพร่	เผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้ ๑. เผยแพร่ในรูปของบทความวิจัยในวารสารทางวิชาการ ทั้งนี้วารสารทางวิชาการนั้นอาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน ๒. เผยแพร่ในหนังสือรวมบทความวิจัยในรูปแบบอื่นที่มีการบรรณาธิการประเมินและตรวจสอบคุณภาพ ๓. นำเสนอเป็นบทความวิจัยต่อที่ประชุมทางวิชาการ ซึ่งภายหลังจากการประชุมทางวิชาการได้มีการบรรณาธิการและนำไปรวมเล่มเผยแพร่ในหนังสือประมวลผลการประชุมทางวิชาการ (Proceedings) ของการประชุมทางวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ ๔. การเผยแพร่รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ที่มีรายละเอียดและความยาว ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิและแสดงหลักฐานว่าได้เผยแพร่ไปยังวงวิชาการและวิชาชีพในสาขาวิชานั้น และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องในประเทศและต่างประเทศอย่างกว้างขวาง เมื่อได้เผยแพร่ตามลักษณะข้างต้นและได้มีการพิจารณาประเมินคุณภาพของ “งานวิจัย” นั้นแล้ว การนำ “งานวิจัย” นั้น มาแก้ไขปรับปรุงหรือเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่ง เพื่อนำมาเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และให้มีการประเมินคุณภาพ “งานวิจัย” นั้นอีกครั้งหนึ่งจะกระทำไม่ได้

๕. คำจำกัดความและลักษณะการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

	ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น
คำนิยาม	<p>ผลงานทางวิชาการอย่างอื่นที่มีไข่อเอกสารประกอบการสอน เอกสารคำสอน บทความทางวิชาการ หนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย โดยปกติหมายถึง สิ่งประดิษฐ์หรืองานสร้างสรรค์ อาทิ การประดิษฐ์เครื่องทุ่นแรง ผลงานการสร้างสิ่งมีชีวิตพันธุ์ใหม่ วัคซีน สิ่งก่อสร้าง หรือผลงานด้านศิลปะ หรือสารานุกรม</p> <p>รวมถึงงานแปลจากตัวงานต้นแบบที่เป็นงานวรรณกรรม หรืองานด้านปรัชญา หรือประวัติศาสตร์ หรือวิทยาการสาขาอื่นบางสาขาที่มีความสำคัญและทรงคุณค่าในสาขาวิชานั้น ๆ ซึ่งเมื่อนำมาแปลแล้วจะเป็นการเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการที่ประจักษ์ชัด เป็นการแปลจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือจากภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หรือแปลจากภาษาต่างประเทศหนึ่งเป็นภาษา ต่างประเทศอีกภาษาหนึ่ง</p> <p>ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่เสนองานจะต้องประกอบด้วยบทวิเคราะห์ที่อธิบายและชี้ให้เห็นว่างานดังกล่าวทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการหรือเสริมสร้างองค์ความรู้หรือให้วิธีการที่จะเป็นประโยชน์ต่อสาขาวิชานั้น และแสดงถึงความ สามารถในการบุกเบิกในสาขาวิชานั้น สำหรับผลงานที่มุ่งเชิงปฏิบัติจะต้องผ่านการพิสูจน์หรือมีหลักฐานรายละเอียดต่าง ๆ ประกอบแสดงให้เห็นคุณค่าของผลงาน</p>
รูปแบบ	<p>๑. อาจจัดเพิ่มได้หลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นรูปเล่ม หรือการบันทึกเป็นภาพยนตร์ หรือแถบเสียง</p> <p>๒. มีคำอธิบาย/ชี้แจงโดยชัดเจนประกอบผลงานนั้น เพื่อชี้ให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาและความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเสริมสร้างความรู้หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาวิชาหนึ่งๆ หรือหลายสาขาวิชาได้อย่างไร ในแง่ใด</p> <p>๓. กรณีผลงานที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ หรือผลงานที่มุ่งในเชิงปฏิบัติ จะต้องผ่านการพิสูจน์หรือแสดงหลักฐานเป็นรายละเอียดให้ครบถ้วนที่แสดงถึงคุณค่าของผลงานนั้นด้วย</p>
การเผยแพร่	<p>มีวิธีการเผยแพร่ ดังนี้</p> <p>๑. การเผยแพร่ด้วยวิธีการพิมพ์ โดยโรงพิมพ์ (PRINTING HOUSE) หรือสำนักพิมพ์ (PUBLISHING HOUSE)</p> <p>หรือ โดยการถ่ายสำเนาเป็นรูปเล่ม</p> <p>หรือทำในรูปแบบอื่นๆ</p> <p>๒. การเผยแพร่โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ตัวอย่างเช่น การเผยแพร่ในรูปแบบของซีดีรอม ฯลฯ</p>

	ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น
	<p>๓. การเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ การจัดแสดง การจัดการแสดง หรือโดยมีการนำไปใช้หรือประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลาย</p> <p>การเผยแพร่งานดังกล่าวนี้ จะต้องเป็นไปอย่างกว้างขวางมากกว่าการใช้ในการเรียนการสอนวิชาต่างๆ ในหลักสูตรเท่านั้น</p> <p>ทั้งนี้ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองการเผยแพร่จากคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษา คณะ และ/หรือสถาบันทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชานั้น และต้องเผยแพร่สู่สาธารณชนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่เดือน</p>